

Σημείωση: Η παρούσα ΚΔΠ δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα ΙΙΙ(Ι) της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας Αρ. 3849 στις 30/4/2004 και τροποποιήθηκε από τις ΚΔΠ 365/2009 (Ε.Ε. 4394, 6.11.2009) και ΚΔΠ 253/2013 (Ε.Ε. 4696, 12.7.2013). Στο πιο κάτω κείμενο έχει ενσωματωθεί και το κείμενο της εν λόγω τροποποιητικής ΚΔΠ για σκοπούς διευκόλυνσης του αναγνώστη. Η ενοποίηση αυτή δεν έχει επίσημο χαρακτήρα και ως εκ τούτου το Τμήμα Τελωνείων δεν υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη για τυχόν λάθη ή παραλείψεις.

Κ.Δ.Π. 376/2004

Ο ΠΕΡΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2004

ΚΑΙ

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2004

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 73(1) του περί Τελωνειακού Κώδικα Νόμου του 2004 και του άρθρου 31 του περί Φόρων Κατανάλωσης Νόμου του 2004

Προοίμιο. Για τους σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο –

«Οδηγία 83/183/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές, από κράτος μέλος, προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες» (ΕΕ L 105 της 23.4.1983, σ.64) όπως τροποποιήθηκε μέχρι και την Οδηγία 89/604/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1989 (ΕΕ L 348 της 29.11.1989, σ.28),

.....94(Ι).του 2004. Το Υπουργικό Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 73 (1) του περί Τελωνειακού Κώδικα Νόμου του 2004 και του άρθρου 31 του περί Φόρου Κατανάλωσης Νόμου του 2004 εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς.

91(Ι) του 2004.

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος. 1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Φόρων Κατανάλωσης (Φορολογικές Απαλλαγές που Εφαρμόζονται στις Εισαγωγές από Κράτος Μέλος Προσωπικών Ειδών που Ανήκουν σε Ιδιώτες) Κανονισμοί του 2004.

Ερμηνεία 2.-(1) Στους παρόντες Κανονισμούς, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια –

«γαμήλια δώρα» σημαίνει οποιαδήποτε δώρα που εθιμικά δίνονται με την ευκαιρία γάμου εκτός από καπνό ή προϊόντα αυτού και οινοπνευματώδη ποτά·

«διάθεση» ή οποιαδήποτε γραμματική παραλλαγή της λέξης σημαίνει το δανεισμό, την εκμίσθωση, τον ενεχυριασμό, την μεταβίβαση με ή χωρίς αντιπαροχή ή την παραχώρηση με οποιοδήποτε άλλο τρόπο·

«εισαγωγή» σημαίνει κάθε είσοδο στη Δημοκρατία εμπορευμάτων προερχόμενων από άλλα κράτη μέλη·

«μηχανοκίνητο όχημα ιδιωτικής χρήσης» σημαίνει κάθε οδικό όχημα με κινητήρα, συμπεριλαμβανομένου ενδεχομένως και του οχήματος που ρυμουλκείται από αυτό, το οποίο δεν είναι δημόσιας χρήσης·

«Νόμος» σημαίνει τον εκάστοτε σε ισχύ περί Τελωνειακού Κώδικα Νόμο·

«οικονομική δραστηριότητα» είναι όλες οι δραστηριότητες του παραγωγού, του εμπόρου ή του παρέχοντος υπηρεσίες περιλαμβανομένων και των δραστηριοτήτων εξόρυξης, των γεωργικών δραστηριοτήτων καθώς και των δραστηριοτήτων των ελευθέρων επαγγελματιών ή των εξομοιούμενων προς αυτά. Ως οικονομική δραστηριότητα θεωρείται επίσης η εκμετάλλευση ενσώματου ή άυλου αγαθού, με σκοπό την άντληση εσόδων με διαρκή χαρακτήρα·

«οικοσκευή» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον Κανονισμό 3(1)·

«οιονοπνευματώδη ποτά» σημαίνει τα προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 2203 μέχρι 2208 της συνδυασμένης ονοματολογίας·

«προσωπικά είδη» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον Κανονισμό 3(1)·

«προσωπικοί δεσμοί» σημαίνει τους οικογενειακούς δεσμούς (σύζυγος/παιδιά ή σε περίπτωση ανύπαντρου προσώπου γονείς/συγγενείς) ή κοινωνικούς δεσμούς·

«συνήθης κατοικία» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον Κανονισμό 6·

«τελωνειακή νομοθεσία» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το Νόμο·

«φορητά όργανα μηχανικών ή ελευθέρων τεχνών» σημαίνει ελαφρά εργαλεία και όργανα που είναι φορητά κατά τη χρήση τους και η χρησιμοποίησή τους δεν εξαρτάται από την εγκατάστασή τους στο συγκεκριμένο χώρο·

«φόρος κατανάλωσης» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον εκάστοτε σε ισχύ περί Φόρων Κατανάλωσης Νόμο·

«φορολογική απαλλαγή ή απαλλαγή» σημαίνει την απαλλαγή από φόρους κατανάλωσης·

«χρησιδάνειο» σημαίνει την παραχώρηση αντικειμένου προς χρήση για καθορισμένο χρόνο ή σκοπό με ή χωρίς οικονομική αντιπαροχή·

(2) Όροι, η έννοια των οποίων δεν ορίζεται ειδικά στους παρόντες Κανονισμούς, έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στην τελωνειακή νομοθεσία, στον εκάστοτε σε ισχύ περί Φόρων Κατανάλωσης Νόμο και, τους Κανονισμούς και Διατάγματα που εκδίδονται δυνάμει αυτού·

(3) Οι διατάξεις των παρόντων Κανονισμών δεν εμποδίζουν την εφαρμογή των απαγορεύσεων ή περιορισμών εισαγωγής που ορίζονται από άλλες διατάξεις ή που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής ή τάξης, δημόσιας ασφάλειας, δημόσιας υγείας ή υγιεινής, για κτηνιατρικές ή φυτοπαθολογικές προϋποθέσεις ή για την προστασία των προνομίων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων και δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας·

Πεδίο εφαρμογής.

3. Τηρουμένων των διατάξεων του Κανονισμού 13, «προσωπικά είδη» θεωρούνται τα είδη που προορίζονται για προσωπική χρήση των ενδιαφερομένων ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού τους και περιλαμβάνουν:

- (α) την οικοσκευή δηλαδή τα προσωπικά αντικείμενα, τον οικιακό ρουχισμό και τα είδη επίπλωσης ή εξοπλισμού που προορίζονται για προσωπική χρήση των ενδιαφερομένων ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού τους·
- (β) τα ποδήλατα και μοτοσικλέτες, τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως και τα οχήματα που ρυμουλκούνται από αυτά τα τροχόσπιτα, τα σκάφη αναψυχής και τα ιδιωτικά αεροπλάνα·
- (γ) τις οικιακές προμήθειες που προορίζονται να καλύψουν συνήθεις οικογενειακές ανάγκες, τα οικόσιτα ή ιππευόμενα ζώα·

Νοείται ότι, τα προσωπικά είδη δεν πρέπει να παρουσιάζουν με το είδος ή την ποσότητά τους οποιοδήποτε εμπορικό ενδιαφέρον ούτε να προορίζονται για οικονομική δραστηριότητα. Αποτελούν πάντως προσωπικά είδη και τα φορητά όργανα μηχανικών ή ελευθέρων τεχνών που είναι απαραίτητα για την άσκηση του επαγγέλματος του ενδιαφερομένου.

Όροι και προϋποθέσεις.

4.-(1) Τα προσωπικά είδη που εισάγονται στη Δημοκρατία πρέπει να έχουν αποκτηθεί σύμφωνα με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική αγορά κράτους μέλους και να μην τυγχάνουν λόγω εξαγωγής οποιασδήποτε απαλλαγής και επιστροφής οποιωνδήποτε φόρων κατανάλωσης.

(2) Θεωρούνται ότι πληρούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο (1) τα προσωπικά είδη τα οποία -

- (α) αποκτήθηκαν στα πλαίσια διπλωματικών και προξενικών σχέσεων·
- (β) προορίζονται για διεθνείς οργανισμούς που αναγνωρίζονται ως διεθνείς οργανισμοί από τις αρχές της Δημοκρατίας καθώς και για τα μέλη των οργανισμών αυτών, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις περί ιδρύσεως των οργανισμών αυτών ή από τις συμφωνίες περί της έδρας τους·
- (γ) προορίζονται για την προσωπική χρήση των μελών των ενόπλων δυνάμεων οποιοδήποτε από τα Κράτη Μέλη που συμμετέχουν στο Βορειοατλαντικό Σύμφωνο εκτός από το ίδιο Κράτος Μέλος του προορισμού, ή του πολιτικού προσωπικού που τις συνοδεύει.

(3) Τα προσωπικά είδη πρέπει να βρίσκονταν στην κατοχή και χρήση του ενδιαφερόμενου πριν από τη μεταφορά της κατοικίας ή τη δημιουργία δευτερεύουσας κατοικίας και εφόσον πρόκειται περί μηχανοκινήτων οχημάτων ιδιωτικής χρήσης, μοτοσικλετών, τροχόσπιτων και κινητών σπιτιών σκαφών αναψυχής και ιδιωτικών αεροσκαφών, απαιτείται όπως αυτά χρησιμοποιήθηκαν από τον ενδιαφερόμενο στον τόπο της προηγούμενης συνήθους κατοικίας του, επί έξι (6) τουλάχιστον μήνες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία.

(4) Όταν πρόκειται για απαλλαγή για μηχανοκίνητα οχήματα ιδιωτικής χρήσης, για μοτοσυκλέτες, για τροχόσπιτα και κινητά σπίτια, για σκάφη αναψυχής και για ιδιωτικά αεροσκάφη, απαιτείται όπως προσκομίζονται και οι σχετικές αποδείξεις που αποδεικνύουν τη συνύπαρξη των προϋποθέσεων των παραγράφων (1) μέχρι (3). Για τα υπόλοιπα είδη, η προσκόμιση των σχετικών αποδείξεων απαιτείται μόνο σε περίπτωση που υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες καταστρατήγησης.

Προθεσμία για παροχή απαλλαγής.

5.-(1) Η απαλλαγή που παρέχεται με βάση τον Κανονισμό 13, παρέχεται μόνο σε πρόσωπα που είχαν τη συνήθη κατοικία τους σε κράτος μέλος τουλάχιστον τους τελευταίους δώδεκα (12) συνεχείς μήνες.

(2) Η απαλλαγή που παρέχεται με βάση τον Κανονισμό 13, παρέχεται για τα προσωπικά είδη που τελωνίζονται εφάπαξ ή τμηματικά εντός των προθεσμιών που προβλέπονται αντίστοιχα στους Κανονισμούς 13(2), 17(β), 21(2) και 23(1) των παρόντων Κανονισμών.

Κανόνες που καθορίζουν πού έχει τη συνήθη κατοικία του ένα πρόσωπο.

6.-(1) Για τους σκοπούς των παρόντων Κανονισμών, ένα πρόσωπο θεωρείται ότι έχει τη συνήθη κατοικία του στη χώρα όπου συνήθως διαμένει για περίοδο ή για σύνολο περιόδων τουλάχιστον εκατόν ογδόντα πέντε (185) ημερών σε περίοδο δώδεκα (12) μηνών·

(i) λόγω επαγγελματικών του δεσμών· και

(ii) λόγω προσωπικών του δεσμών:

Νοείται ότι, η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή δε συνεπάγεται ότι το πρόσωπο έχει τη συνήθη κατοικία του στη χώρα αυτή.

(2) Στην περίπτωση προσώπου χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς η παράγραφος (1) εφαρμόζεται με την παράλειψη της υποπαραγράφου (i) νοουμένου ότι οι προσωπικοί του δεσμοί υποδηλώνουν στενό σύνδεσμο με την εν λόγω χώρα.

(3) Όταν ένα πρόσωπο έχει τους επαγγελματικούς του δεσμούς σε ένα κράτος μέλος και τους προσωπικούς του δεσμούς σε άλλο κράτος μέλος, θεωρείται ότι έχει τη συνήθη κατοικία του στο δεύτερο κράτος νοουμένου ότι:

(α) είτε η παραμονή του στο πρώτο κράτος οφείλεται στη διεξαγωγή ενός έργου καθορισμένης διάρκειας·

(β) είτε επιστρέφει τακτικά στο κράτος όπου έχει τους προσωπικούς του δεσμούς.

Επιφυλάξεις.

7. Παρέχεται απαλλαγή κατά την εισαγωγή αλόγων ιππασίας, μηχανοκινήτων οχημάτων ιδιωτικής χρήσης, μοτοσυκλετών, τροχόσπιτων και κινητών σπιτιών σκαφών αναψυχής και ιδιωτικών αεροσκαφών μόνο κατά τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας ενός ιδιώτη στη Δημοκρατία.

Περιορισμοί στη διάθεση.	8.-(1) Τα εισαγόμενα με απαλλαγή ιδιωτικής χρήσης μηχανοκίνητα οχήματα, μοτοσυκλέτες, τα τροχόσπιτα, τα κινητά σπίτια, τα σκάφη αναψυχής και τα ιδιωτικά αεροσκάφη δεν επιτρέπεται να μεταβιβαστούν, να εκμισθωθούν ούτε να αποτελέσουν αντικείμενο χρησιδανείου για δώδεκα (12) μήνες από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης για τη θέση τους σε ανάλωση, εκτός των περιπτώσεων που κρίνονται δικαιολογημένες από το Διευθυντή.
Τροποποίηση με την ΚΔΠ 253/2013-12.07.2013	(2) Με την εξαίρεση των περιπτώσεων που κρίνονται δικαιολογημένες από το Διευθυντή, η διάθεση των ειδών που αναφέρονται, η οποία διενεργείται πριν από τη συμπλήρωση της προθεσμίας της παραγράφου (1), συνεπάγεται την επιβολή των φόρων κατανάλωσης που αναλογούν στα είδη αυτά σύμφωνα με το συντελεστή του εκάστοτε σε ισχύ περί Φόρων Κατανάλωσης Νόμου που ισχύει κατά την ημερομηνία της διάθεσης: Νοείται ότι, όταν η εν λόγω διάθεση διενεργείται μετά την πάροδο της δωδεκάμηνης προθεσμίας, δεν συνεπάγεται την επιβολή φόρων κατανάλωσης.
Συμπληρωματικοί κανόνες	9. Για τους σκοπούς των παρόντων Κανονισμών - (α) οποιαδήποτε αναφορά σε πρόσωπο που είχε τη συνήθη κατοικία του σε κράτος μέλος και που σκοπεύει να μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία εκλαμβάνεται ως αναφορά σε πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 6(1), (2) ή (3), ανάλογα με την περίπτωση και που σκοπεύει να μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία. (β) Η ημερομηνία κατά την οποία ένα πρόσωπο αποκτά συνήθη κατοικία στη Δημοκρατία είναι η ημερομηνία που, αφού έχει εγκαταλείψει τη συνήθη κατοικία του σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, βρίσκεται στη Δημοκρατία με πρόθεση την εκπλήρωση του σκοπού που αναφέρεται στην παράγραφο (α).
Βάρος απόδειξης.	10. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες προβλέπεται ότι η παροχή απαλλαγής εξαρτάται από τη συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων, η απόδειξη της συνδρομής των προϋποθέσεων αυτών προς τις τελωνειακές αρχές βαρύνει τον ενδιαφερόμενο με οποιοδήποτε τρόπο καθορίζει ο Διευθυντής.
Δήλωση απαλλαγής.	11.-(1) Κανένα πρόσωπο δε δικαιούται απαλλαγή από την καταβολή φόρων κατανάλωσης σε σχέση με οποιαδήποτε αγαθά δυνάμει οποιουδήποτε Μέρους των παρόντων Κανονισμών εκτός αν τα αγαθά δηλώνονται για απαλλαγή στο τελωνείο. (2) Για τους σκοπούς των παρόντων Κανονισμών, η έκφραση «δηλώνονται για απαλλαγή» αναφέρεται στη πράξη με την οποία ένα πρόσωπο αιτείται απαλλαγή κατά την εισαγωγή των αγαθών στη Δημοκρατία εντός της προθεσμίας και κατά τον τρόπο που καθορίζεται από το Διευθυντή.
Υλοποίηση πρόθεσης.	12. Όταν παραχωρείται απαλλαγή από την καταβολή φόρων κατανάλωσης δυνάμει οποιουδήποτε Μέρους των παρόντων Κανονισμών υπό τον όρο συγκεκριμένης πρόθεσης κάποιου προσώπου σε σχέση με την απόκτηση συνήθους κατοικίας στη Δημοκρατία ή τη χρήση των αγαθών για τα οποία παραχωρείται η απαλλαγή, είναι όρος της

απαλλαγής ότι θα υλοποιηθεί τέτοια πρόθεση.

ΜΕΡΟΣ II

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Παροχή απαλλαγής.

13.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων των Κανονισμών 3 έως 12, παρέχεται φορολογική απαλλαγή για προσωπικά είδη που εισάγονται από ιδιώτη ο οποίος μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του από κράτος μέλος στη Δημοκρατία.

(2) Η απαλλαγή παρέχεται για τα προσωπικά είδη που εισάγονται στη Δημοκρατία πριν παρέλθει η δωδεκάμηνη προθεσμία που αναφέρεται στον Κανονισμό 5 που αρχίζει την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία.

(3) Η απαλλαγή της παραγράφου (1) περιορίζεται σε ένα μηχανοκίνητο όχημα ιδιωτικής χρήσης ανά ενδιαφερόμενο νοουμένου ότι αυτός είναι κάτοχος κανονικής άδειας οδηγού.

Εγγύηση για εισαγωγή προσωπικών ειδών.

14.-(1) Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του Κανονισμού 13(2), η απαλλαγή δύναται να παρασχεθεί για τα προσωπικά είδη, που εισάγονται στη Δημοκρατία πριν ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία, εφόσον αυτός αναλάβει την υποχρέωση να τη μεταφέρει πράγματι σε προθεσμία έξι (6) μηνών. Η ανάληψη αυτής της υποχρέωσης συνοδεύεται από την παροχή εγγύησης, το είδος και το ποσό της οποίας καθορίζει ο Διευθυντής.

(2) Όταν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου (1), η προθεσμία του Κανονισμού 4(3) υπολογίζεται από την ημερομηνία εισαγωγής των προσωπικών ειδών στη Δημοκρατία.

Εξουσία Διευθυντή.

15.-(1) Όταν, λόγω επαγγελματικών του υποχρεώσεων, ο ενδιαφερόμενος εγκαταλείπει το κράτος μέλος όπου είχε τη συνήθη κατοικία του χωρίς ταυτόχρονα να μεταφέρει την κατοικία αυτή στη Δημοκρατία, αλλά με την πρόθεση να τη μεταφέρει αργότερα, ο Διευθυντής δύναται να παράσχει απαλλαγή για τα προσωπικά είδη που ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει για το σκοπό αυτό στη Δημοκρατία.

(2) Η απαλλαγή για τα προσωπικά είδη της παραγράφου (1) παρέχεται με τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 4 παράγραφοι 3 μέχρι 4, και των Κανονισμών 5 και 13, υπό τον όρο ότι -

(α) οι προθεσμίες του Κανονισμού 4 και του Κανονισμού 13(2) υπολογίζονται από την ημερομηνία εισαγωγής των προσωπικών ειδών στη Δημοκρατία·

(β) η προθεσμία του Κανονισμού 8(1) υπολογίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος πράγματι μετέφερε τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία.

(3) Η παροχή απαλλαγής εξαρτάται επίσης από την ανάληψη, εκ μέρους του ενδιαφερομένου, της υποχρέωσης να μεταφέρει πράγματι τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία μέσα σε προθεσμία που καθορίζει ο Διευθυντής ανάλογα με την περίπτωση. Ο Διευθυντής μπορεί να απαιτήσει να συνοδεύεται η ανάληψη της υποχρέωσης αυτής από παροχή εγγύησης, το είδος και το ποσό της οποίας καθορίζει ο ίδιος.

Εισαγωγή Προσωπικών Ειδών λόγω Επίπτωσης ή Εγκατάλειψης της Δευτερεύουσας Κατοικίας

Οικοσκευή που προορίζεται για την επίπτωση δευτερεύουσας κατοικίας.

16.-(1) Με την επιφύλαξη των Κανονισμών 3 έως 12, παρέχεται φορολογική απαλλαγή για την οικοσκευή που μεταφέρει ιδιώτης ο οποίος έχει τη συνήθη κατοικία του σε κράτος μέλος, προκειμένου να χρησιμεύσει για την επίπτωση δευτερεύουσας κατοικίας που βρίσκεται στη Δημοκρατία.

(2) Η φορολογική απαλλαγή παρέχεται και στην περίπτωση εισαγωγής ειδών λόγω εγκατάλειψης της ήδη υπάρχουσας δευτερεύουσας κατοικίας, είτε στον τόπο της συνήθους κατοικίας είτε για νέα δευτερεύουσα κατοικία εφόσον ο ενδιαφερόμενος είχε πράγματι στην κατοχή και χρήση του τα πιο πάνω είδη πριν την ίδρυση της δεύτερης κατοικίας.

Περιορισμοί.

17. Η απαλλαγή περιορίζεται στην οικοσκευή η οποία -

(α) ανταποκρίνεται, ως προς το είδος και την ποσότητα, στην κανονική επίπτωση της συγκεκριμένης δευτερεύουσας κατοικίας·

(β) μεταφέρεται μέσα σε δωδεκάμηνη προθεσμία που ακολουθεί την ημερομηνία εγκατάλειψης της δευτερεύουσας κατοικίας.

Όροι σχετικά με την κοινότητα ή μίσθωση κατοικίας

18. Η απαλλαγή χορηγείται μόνο στα πρόσωπα τα οποία -

(α) είναι κύριοι της εν λόγω δευτερεύουσας κατοικίας ή την έχουν μισθώσει για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) τουλάχιστον μηνών·

(β) αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μην εκμισθώσουν τη δευτερεύουσα αυτή κατοικία σε τρίτους κατά τη διάρκεια της απουσίας τους ή της απουσίας της οικογένειάς τους.

Εισαγωγή Ειδών λόγω Γάμου

Είδη που εισάγονται με την ευκαιρία γάμου.

19.-(1) Με την επιφύλαξη των Κανονισμών 3 μέχρι 12 παρέχεται φορολογική απαλλαγή για τα προσωπικά είδη ιδιώτη τα οποία απέκτησε ή είχε τη χρήση και ο οποίος λόγω γάμου σκοπεύει να μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία.

(2) Με την επιφύλαξη των Κανονισμών 3 μέχρι 12, παρέχεται φορολογική απαλλαγή για τα συνήθη γαμήλια δώρα που δίδονται σε πρόσωπο που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της παραγράφου (1) από πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος εισαγωγής. Η αξία κάθε δώρου για το οποίο παρέχεται απαλλαγή δεν μπορεί να υπερβαίνει τις εξακόσιες λίρες (Λ.Κ.600).

(3) Στον παρόντα Κανονισμό, τα «προσωπικά είδη» περιορίζονται στα οικιακά σκεύη και τα προικία, εκτός από καπνό ή προϊόντα καπνού και οινοπνευματώδη ποτά.

Προϋποθέσεις για την απαλλαγή του Κανονισμού 19.. 20. Η απαλλαγή του Κανονισμού 19 παρέχεται μόνο στα πρόσωπα τα οποία -

- (α) είχαν τη συνήθη κατοικία τους σε κράτος μέλος τουλάχιστον τους τελευταίους δώδεκα (12) συνεχείς μήνες·
- (β) προσκομίζουν απόδειξη της τελετής του γάμου τους ή της έναρξης των κατά νόμο απαιτούμενων για τη τέλεση του διαδικασιών.

Προθεσμία για την απαλλαγή. 21.-(1) Η απαλλαγή παρέχεται μόνο για τα εμπορεύματα που εισάγονται στη Δημοκρατία-

- (α) το νωρίτερο δύο (2) μήνες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία του εν λόγω γάμου υπό τον όρο ότι παρέχεται κατάλληλη εγγύηση η οποία καθορίζεται από το Διευθυντή·
- (β) το αργότερο τέσσερις (4) μήνες μετά την ημερομηνία του γάμου.

(2) Η εισαγωγή των ειδών που αναφέρονται στον Κανονισμό 19 δύναται να πραγματοποιηθεί μέσα στις προθεσμίες της παραγράφου (1):

Νοείται ότι, εάν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν την τέλεση του γάμου του εντός της προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία που προβλεπόταν η τέλεση του, οι φόροι κατανάλωσης οφείλονται από την ημερομηνία εισαγωγής των ειδών στη Δημοκρατία.

Εισαγωγή Προσωπικών Ειδών Εκλιπόντος που Αποκτήθηκαν με Κληρονομική Διαδοχή

Προσωπικά είδη που αποκτώνται στα πλαίσια κληρονομικής διαδοχής. 22.-(1) Κατά παρέκκλιση του Κανονισμού 4 (1) μέχρι (4), του Κανονισμού 7 και του Κανονισμού 8, αλλά με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων των Κανονισμών 4 και 5(2), παρέχεται φορολογική απαλλαγή σε ιδιώτη ο οποίος έχει τη συνήθη κατοικία του στη Δημοκρατία και ο οποίος αποκτά με κληρονομική διαδοχή την κυριότητα ή την επικαρπία προσωπικών ειδών εκλιπόντος που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος.

(2) Κατά την έννοια της παραγράφου (1), με τον όρο «προσωπικά είδη» νοούνται τα είδη που αναφέρονται στον Κανονισμό 3 και αποτελούν την κληρονομιά του εκλιπόντος.

Χρονικά περιθώρια εισαγωγής των κληροδοτημάτων. 23.-(1) Η απαλλαγή του Κανονισμού 22 παρέχεται μόνο για τα προσωπικά είδη που εισάγονται στη Δημοκρατία μέσα σε προθεσμία δύο (2) χρόνων, εκτός αν επιτρέψει διαφορετικά ο Διευθυντής, από την ημερομηνία κατά την οποία τα είδη περιέρχονται στο νόμιμο κληρονόμο (οριστική ρύθμιση της διαδοχής).

(2) Για τη χορήγηση της απαλλαγής, ο νόμιμος κληρονόμος προσκομίζει αποδείξεις από συμβολαιογράφο ή άλλες αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής στον αρμόδιο τελωνειακό λειτουργό για τα κληρονομικά του δικαιώματα επί των προσωπικών ειδών.

Έκταση απαλλαγής. 24.-(1) Οι διατάξεις των Κανονισμών 22 και 23 εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τα προσωπικά είδη τα οποία περιέρχονται λόγω διαθήκης σε δικαιούχο σώμα.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, «δικαιούχο σώμα» σημαίνει πρόσωπο που ασκεί μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες και έχει την έδρα του στη Δημοκρατία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

25. Σε ειδικές περιπτώσεις που δικαιολογούνται από τις περιστάσεις ο Διευθυντής, για σκοπούς απαλλαγής από τους φόρους κατανάλωσης, δύναται να καθορίσει ευνοϊκότερες προϋποθέσεις εκτός από αυτές που προβλέπονται στον κανονισμό 4(1).

26. Τηρουμένων των διατάξεων του Κανονισμού 4, δεν παρέχονται απαλλαγές από φόρους κατανάλωσης που να είναι λιγότερο ευνοϊκές από αυτές που χορηγούνται για τις εισαγωγές από ιδιώτες, προσωπικών ειδών προέλευσης τρίτων χωρών.